

gaa ved Dagens Lys, og ellers kan man jo benytte Lygter eller elektriske Lygter.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at Arkitekt Meldahl havde udtalt sig stærkt imod det gamle Palæ. Den højtærede Undervisningsminister fremdrog, at andre ansete Arkitekter havde udtalt sig i modsat Retning. Ja, Meldahl og mange andre af den Tids Arkitekter var slæmme ved de gamle historiske Bygninger; de har ødelagt mange af dem, og de fleste af Nutidens Arkitekter vilde neppe sesaaledes paa det som Meldahl. Jeg fremhævede i min første Tale den Betydning, det har, at Prinsens Palæ er en fin smuk gammel ærværdig Bygning, der har den Tradition siden 1850 at have huset disse Samlinger; der er ligesom deres Hjem; og jeg sagde, at hvad den historiske Del af Samlingerne angaar, saa vilde den tabe ved at blive overflyttet til en moderne Bygning. Det er noget, der efter min Mening taler stærkt for at blive ved det gamle Palæ. Hvis vi kommer ud paa de danske Herregaarde, f. Eks. kommer ned til Holsteinborg og ser disse smukke gamle fine Ting og historiske Genstande, som findes der, ja, saa er der en Ramme dertil, som passer, denne gamle Herregaardsbygning; men hvis de flyttedes ind i en Bygning her i København, vilde de neppe være af samme Virkning. Der er Patina over saadan en gammel Bygning, der ikke kan erstattes af noget nyt, og som er med til at skabe den Stemning, der hjælper til, at den besøgende faar det bedste Udbytte af at se den historiske Samling. Dette er for mig et Hovedpunkt for, at den historiske Samling bør forblive netop i Prinsens Palæ; vi har Autoriteternes Ord for, at det kan brandsikres, og at alle Udvidelser kan foretages umiddelbart omkring Palæet eller i Kvarteret deromkring.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtalte sig for, at Antiksamlingen i Mod-sætning til, hvad jeg havde udtalt, forblev paa Museet. For mig er det ikke noget stort Spørgsmaal, om Antiksamlingen flyttes ud; jeg sagde ogsaa i min Tale, at Antiksamlinger har deres store Betydning for sammenlignende Studier særlig med Hensyn til Oldtiden, altsaa ogsaa med Hensyn til vor Oldtid, og derfor var de ofte Midtpunktet i udenlandske europæiske Museer. Imidlertid er denne Samling saa lille, at jeg vil formode, at man, hvis man skal studere Antikken, alligevel maa gaa til andre Samlinger her i Byen foruden den, der findes i Prinsens Palæ; og de, der dri-

ver Specialstudier, vil saa altid finde Genstandene, naar de er i Byen, men de almindelige museumsbesøgende, mener jeg, vilde faa det rigtige Indtryk af Antikken, naar Samlingerne ikke var fordelt paa 3—4 Steder, men blev mere samlede.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo omtalte, at det var ønskeligt at tænke noget mere paa Provinsen. Det samme udtalte jeg i min Tale, jeg udtalte Ønsket om, at man i større Udstrækning vilde give Dubletter til Provinsmuseer. Det ærede Medlem nævnte ogsaa det mægtige Besøg, Museet paa Koldinghus har. Jeg tror imidlertid nok, at naar det har et saa mægtigt Besøg, er det ikke alene eller maaske endda ikke først og fremmest paa Grund af den Samling, som findes i Museet, men netop paa Grund af det gamle Slot, den gamle Ruin, som det delvis er — jeg mener for Resten, at det burde genopbygges —, og derfor mener jeg ogsaa, der hermed er leveret Bevis for, hvilken Betydning det har at have gamle historiske Bygninger som Ramme om Museer.

Der har været Tale om, at vi skulde begynde forfra med en helt fri Konkurrence, det er Hr. Dr. Knud Rasmussen, der har foreslaaet dette, men saa vil vi jo sikkert kunne skyde en hvid Pind efter et Museum i de første 10 Aar. Jeg vil haabe, at noget saadant ikke bliver Tilfældet, og jeg vil sige ligesom det ærede Medlem Hr. Sundbo, at Hovedsagen er, at dette Spørgsmaal løses. Vi bør se at enes, og jeg mener, vi bør se at samles om den Plan, der nu er forelagt. At flere har Planer, som de hver for sig synes er bedre, ved jeg, det er ogsaa kommet frem her, men der er et gammelt Ord, der siger, at det bedste er det godes værste Fjende, og det vil jeg bede husket paa i denne Forbindelse.

Wiinblad: Den højtærede Minister erklærede, at Hr. Arkitekt Clemmensen hæftede for de Tal, som Overslaget til den forelagte Plan indeholder. Jeg maa dertil sige, at Arkitekten netop ikke kan hæfte for disse Tal, thi de er, saa vidt jeg ved, blevet skaaret betydeligt ned — jeg finder, at det er meget urigtigt, at det er sket, men jeg antager, at det Udvalg, som kommer til at behandle Sagen, vil skaffe sig yderligere Oplysninger derom. Jeg kan foreløbig indskrænke mig til disse Ord. Men jeg haaber, at Kastelsplanen maa blive det endelige Resultat af disse Dages Forhandlinger. Det samme mener for øvrigt „Berlingske Tidende“ i Aften. Det er meget interes-